

Το “ύστατο χαίρε” στον ακρίτα της Ερήμου, Γέροντα Χρυσόστομο - Συγκίνηση στη Μονή Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου (ΒΙΝΤΕΟ)

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Με αισθήματα βαθιάς συγκίνησης και εκκλησιαστικού πένθους, τελέστηκε το μεσημέρι της Δευτέρας 14 Σεπτεμβρίου 2026, στην Ιερά Μονή Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού [Αγιοταφίτου Χρυσοστόμου Ταβουλαρέα](#) Ηγουμένου της Ιεράς Μονής, την οποία αναγέννησε και κατέστησε παγκόσμιο προσκυνηματικό

κέντρο στην έρημο της Ιεριχούς.

Ο μακαριστός Γέροντας κοιμήθη στις 6 Σεπτεμβρίου 2026. Νοσηλεύόταν τις τελευταίες ημέρες σε νοσοκομείο της Αθήνας, δίνοντας με πίστη, υπομονή και καρτερία τη δύσκολη μάχη με την ασθένεια. Μετά τον θάνατο του στο Νοσοκομείο «Υγεία», μετηνέχθη στην Ιερά Μονή, την οποία επί 40 και πλέον έτη διηκόνησε, εκράτυνε και ανέπτυξε σε μέγεθος εν φόβω Θεού, αφοσιώσει και αγάπη.

Της εξοδίου Ακολουθίας προεξήρξεν η Α.Θ.Μ. ο Πατήρ ημών και [Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄](#), συλλειτουργούντων Αυτώ πάντων των Σεβασμιωτάτων Αρχιερέων του Πατριαρχείου, των Αγιοταφитών Ιερομονάχων, των Πρεσβυτέρων του Πατριαρχείου εξ όλων των περιοχών της δικαιοδοσίας αυτού, των Πατέρων της Μονής, μοναζουσών, εκπροσώπων της Παλαιστινιακής Αυτονομίας, των επιτρόπων της Κοινότητος της Ιεριχούς, του εκπροσώπου του Υπουργείου Εσωτερικών του Ισραήλ κ. Σεζάρ Μαρτζήε, των Επιτρόπων των Χριστιανικών Κοινοτήτων πολλών περιοχών, των πνευματικών τέκνων αυτού και

πολλού λαού, πολλών ευεργετηθέντων υπ' αυτού, εν προσευχή κατανύξει και χαροποιώ πένθει επ' ελπίδι της κοινής ημών Αναστάσεως.

Τον Επικήδειον εξεφώνησεν ο Γέρων Αρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος

Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ως έπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σεβασμία τῶν Ἱεραρχῶν χορεία,

Κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Πατέρες,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἡ πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Ταβουλαρέα, ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, ἐσύναξεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἐξόδιον ταύτην τελετὴν αὐτοῦ, λυπουμενούς καί ἀθυμοῦντας βαθέως ἐπὶ τῷ χωρισμῷ, παραμυθουμενούς ὅμως καί ἐνισχυομένους παρὰ Χριστοῦ τοῦ ἀθανάτου Βασιλέως Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἐνανθρωπήσαντος, Σταυρωθέντος καί Ἀναστάντος, «πρωτοτόκου τῶν νεκρῶν, ἄρχοντος τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ἀγαπῶντος ἡμᾶς καί λύσαντος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ (Ἀποκ. 1,5). Εἰς τὴν πορείαν αὐτοῦ πρὸς «οὐρανόν, ἔνθα καί τό πολίτευμα ἡμῶν ὑπάρχει» κατὰ τόν θεῖον Παῦλον (Φιλιπ. 3,20), συνοδεύουν αὐτόν αἱ προσευχαί ἡμῶν, ἵνα εὖρη ἔλεος καί χάριν, ἀνάπαυσιν καί ἀγαλλίασιν.

Εἰς τὰς ἱκετηρίους προσευχὰς ἡμῶν προσάπτομεν ὀφειλετικῶς καὶ τὸν ἔπαινον ἡμῶν διὰ τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ. Ἀναμιμνησκόμεθα ὅτι ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος ἐγεννήθη εἰς Καλαμάταν τῆς Πελοποννήσου τὸ ἔτος 1952 καὶ ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα γράμματα εἰς αὐτήν.

Τὸ ἔτος 1977 ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ προσελήφθη ὡς δόκιμος διακονητὴς εἰς τὴν Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως ἐν Βηθλεέμ καὶ ἔν ἔτος ἀργότερον, τὸ 1978, ἐνετάχθη εἰς τὴν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα, καρεῖς μοναχὸς ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Βενεδίκτου καὶ μετονομασθεὶς εἰς Χρυσόστομον.

Ὑμεναίου εἰς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ἱεράν Μονὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, παρέμεινεν ἐφημέριος διάκονος εἰς τὴν Βασιλικὴν τῆς Βηθλεέμ καὶ τό ἔτος 1979 ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας Κορνηλίου, ἅμα δέ καὶ διωρίσθη ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς ταύτης Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου λαβὼν καὶ τό ὄφφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Ἐκτοτε ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν καὶ πλέον, ὑπηρετῶν κατὰ διαστήματα ἀναπληρωματικῶς, καλύπτων κενὰ λειψανδρίας καὶ εἰς τὰς ἱεράς Μονάς Σαρανταρίου Ὁρους, Χοζεβᾶ καὶ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐν Ἰορδάνῃ, εἰργάσθη μετὰ ζήλου παραδειγματικοῦ διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς ἀρχαίας καὶ ἱστορικῆς ταύτης Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου ἢ τοῦ Καλαμῶνος. Ταύτην, οὗσαν φυσικὴν ὄασιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετέτρεψεν καὶ εἰς πνευματικὴν.

Ἐκράτησε τάς πύλας αὐτῆς ἀνοικτάς καί διέθεσε τούς χώρους αὐτῆς φιλοξένους διά προσκύνησιν ἢ διαμονήν, εἰς πλῆθος προσκυνητῶν πάσης ἐθνικότητος, εἰς τούς χριστιανούς τῆς Ἀγίας Γῆς, ἰδίᾳ εἰς τά μέλη τοῦ Ὁρθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου ἐκ βορρᾶ καί νότου, εἰς τό Προσκοπικόν Σῶμα καί εἰς τούς μαθητάς τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Ἀγίας Σιών, εἰς διπλωμάτας καί εἰς ἀπλοϊκοὺς ἀνθρώπους.

Ἦγωνίσθη μετά ζήλου, ἐνίστε μετά κινδύνου τῆς ζωῆς αὐτοῦ, διά τήν προστασίαν τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς ἐκ τῶν ἐπεκτατικῶν διαθέσεων καί παρεμβατικῶν καταπατητικῶν πράξεων τῶν περιοίκων, ἔχων συνήγορον καί συμπαραστάτην εἰς τοῦτο τό Πατριαρχεῖον καί τό Γενικόν Ἑλληνικόν Προξενεῖον τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἀξιοποιῶν τάς δωρεάς τῶν προσκυνητῶν καί τό εἰσόδημα ἐκ τῆς δι' ἐργατῶν καί ἰδιοχείρου καλλιεργείας τῆς ἀγροτικῆς περιουσίας τῆς Μονῆς, κατεκόσμησε διά καλαισθήτων Βυζαντινῶν ψηφιδωτῶν τό δάπεδον τοῦ Κεντρικοῦ ναοῦ, τῶν παρεκκλησίων καί τῶν αὐλείων χώρων.

Τῇ ἀδείᾳ τοῦ Πατριαρχείου ἀνήγειρεν εἰς γῆν τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἱερὶχώ συγκρότημα κτιρίων, τὰ ὅποια ἐνοικιαζόμενα ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ὡς κατοικίαι, γραφεῖα ἢ καταστήματα, δυνατόν νά ἀποφέρουν σημαντικόν εἰσόδημα διὰ τὰς ποικίλας ἀνάγκας αὐτοῦ. Ὦν δραστήριος, φιλόξενος, ἐλεήμων καί φιλάδελφος, ἐδέχετο ἐνδεεῖς καί ἐβοήθει αὐτούς οἰκονομικῶς. Ἦτο ἀγαπητός καί σεβαστός. Κατ'ὥρθωνε νά προσαρμόζη εἰς τόν προέχοντα ἐργασιακόν, κοινωνικόν καί φιланθρωπικόν χαρακτῆρα τῆς Μονῆς καί τόν μοναστικόν καί λειτουργικόν τοιοῦτον, ἥτοι τήν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ τέλεσιν τῶν νενομισμένων μοναχικῶν Ἀκολουθιῶν συνήθως εἰς ἀγρυπνίας, τῇ συμμετοχῇ προσκυνητῶν.

Ἀνεκαίνισε τούς παλαιούς χώρους τῆς Μονῆς καί ἐπεξετάθη εἰς ἀνέγερσιν νέων κτιρίων, χρησιμοποιουμένων ὡς ξενώνων. Ἡ συμπαθὴς μορφή αὐτοῦ θά παραμένῃ ἀνεξίτηλος ἐπὶ ἔτη πολλά εἰς τὴν μνήμην τῶν μελῶν τῆς Ἀγιοταφικῆς

Ἀδελφότητος καί τῶν εὐσεβῶν προσκυνητῶν.

Τά μνημονευθέντα ἀγαθὰ ἔργα αὐτοῦ ταῦτα πρὸς τό ἱερόν ἡμῶν Κοινόν καί τόν ἐνδεῇ πλησίον, παρακαλοῦμεν τόν πολυεύσπλαγχνον Θεόν ἡμῶν, ὅπως ἐν τῇ φιланθρώπῳ κρίσει Αὐτοῦ λογίσηται ὑπέρ αὐτοῦ ὡς καί τήν μετά καρτερίας καί ἄνευ γογγυσμοῦ ἀντιμετώπισιν τῆς δοκιμασίας τῆς ὑγείας αὐτοῦ, συγχωρήσῃ αὐτῷ εἴτι ἀκουσίως ἢ ἐκουσίως ἥμαρτε, κατατάξῃ αὐτόν ἐν παραδείσῳ μετὰ ὁσίων καί δικαίων καί χαρίζηται τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τό «γλυκύτατον φωτουργόν νέκταρ» τῆς τρισηλίου Θεότητος Αὐτοῦ. Γένοιτο. Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.

Μετά το πέρας της Εξοδίου Ακολουθίας ο μακαριστός Γέρων Χρυσόστομος ενταφιάσθη εις τάφον, τον οποίον ο ίδιος είχε ετοιμάσει προ της Πύλης της Μονής.

ΕΝΗΘΗΣΕΝ Η ΕΡΗΜΟΣ ΩΣΕΙ ΚΡΙΝΟΝ, ΚΥΡΙ
ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ

Μετά τον ενταφιασμόν αυτού παρετέθη η «μακαρία» εις την τράπεζαν της Μονής.

Αιωνία αυτού η μνήμη!

Ο Γέροντας Χρυσόστομος

Με καταγωγή από τη Μάνη, υπήρξε για δεκαετίες αφοσιωμένο μέλος της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας και διακόνησε με πίστη τη Σιωνίτιδα Εκκλησία και τα Πανάγια Προσκυνήματα.

Διαβάστε επίσης:

[ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ: Αββάς Γεράσιμος - Το Μοναστήρι της Πέρδικας που αναγέννησε μέσα στην έρημο ο Γέροντας Χρυσόστομος](#)

[Γέροντας Χρυσόστομος: Η φωνή του ακρίτα της Ερήμου μέσα από το Pemptousia FM](#)

Η πολυετής διακονία του συνδέθηκε ιδιαίτερα με την Ιερά Μονή του Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου, την οποία παρέλαβε σε δυσχερή κατάσταση και, με πολλούς κόπους, προσωπική φροντίδα και αδιάκοπη μέριμνα, ανακαίνισε και ανέδειξε στη σημερινή της μορφή.

Έγινε γνωστός σε όλο το Ισραήλ και στην Παλαιστίνη για τη μεγάλη του προσφορά στους φτωχούς και για την παρουσία του στην αγιασμένη γη, εξαιτίας της οποίας κρατήθηκε και προστατεύεται η ίδια η Μονή και η περιουσία του Ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου μέσα στην έρημο. Ο Πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής, Γιάσερ Αραφάτ είχε βραβεύσει τον μακαριστό Γέροντα Χρυσόστομο για το έργο του.

Ο μακαριστός Γέροντας Χρυσόστομος προστάτευσε φτωχές οικογένειες, έδωσε δουλειά σε νέους, φρόντισε ηλικιωμένους μοναχούς και συνέδραμε οικονομικά για να αναστηλωθούν ελληνορθόδοξα μοναστήρια, ενώ πολλές φορές συγκρούστηκε για τη γη των μοναστηριών και του Πατριαρχείου.

Στο παρελθόν ο μακαριστός Γέροντας Χρυσόστομος χτυπήθηκε, απειλήθηκε, διώχθηκε, αλλά, όπως και άλλοι μοναχοί, παρέμεινε με θυσιαστικό πνεύμα στην Ιερά Μονή, για να μη χαθεί το προσκύνημα αφήνοντας ως πνευματική παρακαταθήκη μια όαση μέσα στην έρημο.

